

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΗΜΕΡΑ

Ἡ ἐξάπλωση καί ἡ διασπορά τοῦ Χριστιανισμοῦ

Ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἀρχίζουν οἱ Ἀπόστολοι τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Πιστοί στήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Ματθ., 28, 19) φέρνουν τό ἄγγελμα τῆς σωτηρίας «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1, 8).

Ἀπό τήν Παλαιστίνη ὁ Χριστιανισμός ἐρχεται μέ τόν Ἀπ. Παῦλο στήν Κύπρο, τή Μ. Ἀσία, τήν Ἑλλάδα καί σ' ὅλο τόν ἑλληνορωμαϊκό κόσμο. Στή συνέχεια ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ γίνεται δεκτός στήν Αἴγυπτο, τήν Ἀρμενία, τήν Περσία, τήν Ἀραβία καί τήν Αἰθιοπία. Χριστιανικές Ἐκκλησίες ἰδρύονται σέ πολλές χῶρες τῆς Δύσεως, ὅπως στήν Ἰταλία, Β. Ἀφρική, Ἰσπανία, Βρεττανία καί Ἰρλανδία. Παρά τή σκληρή ἀντίδραση τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας καί τῶν εἰδωλολατρῶν, μέσα σέ τρεῖς αἰῶνες ὁ Χριστιανισμός εἶχε κυριαρχήσει στό μεσογειακό χῶρο. Στήν ἐπικράτηση τῆς νέας θρησκείας βοήθησαν πολύ καί οἱ ἀπλοῖ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ἐργάτες, ἔμποροι, δοῦλοι, αἰχμάλωτοι κ.τ.λ.

Σπουδαῖο ἔργο στή διάδοση τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἔχει πραγματοποιήσει τό Βυζάντιο. Ἡ πιό λαμπρή περίοδος τῆς Βυζαντινῆς ἱεραποστολῆς εἶναι ὁ 9ος καί ὁ 10ος αἰώνας. Μέ τή δραστηριότητα τῶν δύο ἀδελφῶν ἀπό τή Θεσσαλονίκη, τοῦ Κυρίλλου καί τοῦ Μεθοδίου, οἱ χριστιανικές ἀλήθειες διδάσκονται στούς λαούς τῆς Βαλκανικῆς. Σέρβοι, Κροάτες, Μοραβοί, Βούλγαροι, Ρουμάνοι, Πολωνοί, Οὐγγροι γίνονται χριστιανοί καί ἐκπολιτίζονται. Ἀργότερα θά ξεκινήσει ἀπό τήν Κων/πολη μιά ομάδα ἀπό Ἑλληνες κληρικούς καί λαϊκοὺς καί θά διαδώσει τό Χριστιανισμό στή Ρωσία. Τήν ἴδια ἐποχή τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀκούγεται καί στίς Σκανδιναβικές χῶρες Δανία, Σουηδία καί Νορβηγία.

Ἀπό τούς χρόνους τῆς Ἀναγεννήσεως Καθολικοὶ μοναχοὶ ἀνέπτυξαν ἱεραποστολική δράση στίς νέες χῶρες. Τότε διαδόθηκε ὁ Χριστιανισμός στίς Ἰνδίες, τήν Ἰαπωνία, τίς Φιλιππίνες, τό Μεξικό, τή Βραζιλία κ.τ.λ. Ἀργότερα στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καί τόν Καναδά. Τόν περασμένο αἰῶνα χριστιανοὶ ἱεραπόστολοι φέρνουν τήν χριστιανική ἀλήθεια

στην Αυστραλία, την Ώκεανία καί σέ περιοχές τῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ ἐξάπλωση τοῦ Χριστιανισμοῦ στόν κόσμο ἀποτελεῖ ἓνα θαυμαστό ἱστορικό γεγονός. Χωρίς ὑλικά μέσα, δίχως κοσμική δύναμη, μέ διωγμούς καί μαρτύρια, τό κήρυγμα τῆς χριστιανικῆς Ἀποκαλύψεως ἀκούστηκε σ' ὅλη τήν ἀνθρώπινη. Τό γεγονός αὐτό πρέπει νά ἀποδοθεῖ στή θεϊκή προέλευση τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καί στή μεγάλη πίστη τῶν χριστιανῶν. Τό τονίζει χαρακτηριστικά ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «Αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν» (Α' Ἰωάνν. 5, 4).

Στατιστικά δεδομένα. Τό κήρυγμα τοῦ Ἀπ. Πέτρου τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς (33 μ.Χ.) εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νά πιστέψουν καί νά βαπτιστοῦν τρεῖς χιλιάδες Ἰουδαῖοι. Λίγα χρόνια ἀργότερα γύρω στό 100 μ.Χ., οἱ τρεῖς χιλιάδες εἶχαν γίνει πέντε ἑκατομ. καί ἡ αὔξησις συνεχίζεται. Κατά τό 1.000 μ.Χ. τά πέντε ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν ἔφτασαν τά πενήντα. Σύμφωνα μέ στατιστικά στοιχεῖα, τό 1950 ὑπῆρχαν στόν κόσμο 770 ἑκατομμύρια χριστιανοί. Σήμερα ὁ Χριστιανισμός ἀριθμεῖ περίπου 900 ἑκατομμύρια σ' ὅλη τή γῆ. Ὁ εὐαγγελισμός τῶν ἀνθρώπων πού βρίσκονται μακριά ἀπό τό Χριστό συνεχίζεται καί στήν ἐποχή μας. Χριστιανοί ἱεραπόστολοι στήν Ἀσία καί τήν Ἀφρική διδάσκουν τή χριστιανική Ἀλήθεια καί προσελκύουν κάθε μέρα νέα μέλη στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ διάλογος τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τά ἄλλα θρησκευματα.

Ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία κράτησε ἐπιφυλακτική στάση ἀπέναντι στίς ἄλλες θρησκείες. Καί ἦταν ἐπόμενο νά συμβεῖ αὐτό, ἀφοῦ βρισκόταν στά πρῶτα τῆς βήματα καί εἶχε νά ἀντιμετωπίσει τόν πόλεμο τῆς εἰδωλολατρίας. Πρῶτοι ὅμως οἱ Απολογητές ἄνοιξαν ἓνα διάλογο μέ τίς θρησκείες τῆς ἐποχῆς τους καί εἶδαν μέ συμπάθεια πολλές ιδέες τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας. Ὁ Ἰουστίνος ἔλεγε ὅτι οἱ ἀπόψεις τοῦ Πλάτωνα γιά τό Θεό δέν ἦταν πολύ διαφορετικές ἀπό ἐκεῖνες πού ὁ Χριστιανισμός διδάσκει. Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἔβλεπε στή θρησκευτική ζωὴ τῆς ἀνθρωπότητος τό χέρι τοῦ Θεοῦ πού τήν ὁδηγοῦσε σ' Αὐτόν. Τόν 7ο αἰῶνα, ὅταν ἐμφανίστηκε τό Ἰσλάμ, οἱ χριστιανοί πῆραν ἀπέναντί του δυναμική θέση. Τά νεώτερα χρόνια ὁ Χριστιανισμός ἔρχεται σέ συχνότερη ἐπικοινωνία μέ τά ἄλλα θρησκευματα καί ἡ ιδέα ἐνός διαλόγου προβάλλει πάντοτε.

Πάνω στό θέμα τοῦ διαλόγου ὑπάρχουν διάφορες ἀπόψεις. Γενικά ὁ Χριστιανισμός δέν ἀρνήθηκε ὅτι ὑπάρχουν καί στίς ἄλλες θρησκείες

κάποιες «ἀκτίνες θείας ἀλήθειας». Εἶναι δυνατόν νά διακρίνομε καί σ' αὐτές ἵχνη τῆς θείας Πρόνοιας. Ὁ Θεός δέν ἐγκατέλειψε κανένα ἔθνος σέ καμιά ἐποχή χωρίς κάποια ἀποκάλυψη (Πράξ. 14,17). Ὁ Ἀπ. Παῦλος εἶχε τονίσει στούς Ἀθηναίους ὅτι ὁ Ἄγνωστος Θεός πού λάτρευαν δέν εἶναι παρά ὁ ἓνας καί ἀληθινός Θεός πού φανέρωσε στόν κόσμον ὁ Χριστός.

Στήν ἐποχή μας, πού εἶναι τόσο εὐκόλη ἡ ἐπικοινωνία τῶν ἀνθρώπων καί τά κράτη ἀναπτύσσουν μεταξύ τους σχέσεις πολιτιστικές, οἱ χριστιανοί θά συναντηθοῦν πολλές φορές μέ τούς ὁπαδούς ἐξωχριστιανικῶν θρησκευμάτων. Ὁ διάλογος παρουσιάζεται τότε ἀναπόφευκτος ἀλλά καί ἀναγκαῖος. Οἱ χριστιανοί πρέπει νά δίνουν τήν ἀληθινή μαρτυρία τῆς πίστεως καί νά ζοῦν «κατά Χριστόν». Γι' αὐτό χρειάζεται νά γνωρίζουμε καλά τίς χριστιανικές ἀλήθειες, γιά νά μπορούμε καί νά τίς προβάλλουμε καί νά τίς ὑπερασπιζόμαστε. Παράλληλα εἶναι ἀνάγκη νά πλησιάσουμε τούς ἄλλους μέ κατανόηση καί ἀγάπη. Χωρίς νά ὑποτιμοῦμε τίς οὐσιώδεις διαφορές πού ὑπάρχουν ἀνάμεσα στή μόνη ἀληθινή Θρησκεία καί τά ἄλλα θρησκευματα, θά βροῦμε τά κοινά σημεῖα, γιά νά κάνουμε τόν καλόπιστο διάλογο πού θά τούς βοηθήσει νά

Ἡ Ὁρθοδοξία στήν Ἀπώ Ἀνατολή. Βάπτισμα στόν Ὁρθόδοξο Ναό Ἁγίου Νικολάου στή Σεούλ.

ἀναγνωρίσουν τήν πλάνη τους καί νά γνωρίσουν τήν Ἀλήθεια.

Ἡ ὀρθόδοξη ιεραποστολή στόν κόσμο σήμερα

Ἡ ἱστορία τῆς ὀρθόδοξης ιεραποστολῆς ἀρχίζει ἀπό τήν ἀποστολική ἐποχή, ἀλλά φτάνει σέ μεγάλη ἀκμή κατά τή βυζαντινή ἐποχή. «Ἀπό τόν 6ο αἰώνα Ἕλληνες ιεραπόστολοι κήρυτταν τό Χριστιανισμό ἀπό τά παράλια τῆς Κριμαίας ὡς τόν Ἄνω Νεῖλο, στούς πληθυσμούς τῆς Νουβίας καί ὡς τίς ὁάσεις τῆς Σαχάρας» (Ντήλ, Γάλλος βυζαντινολόγος).

Σήμερα ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία πραγματοποιεῖ τό μεγάλο χρέος τῆς ιεραποστολῆς σέ διάφορες περιοχές τῆς γῆς: 1) Στή «χώρα τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου», τήν Ἰαπωνία, ὑπάρχει ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μέ Ἀρχιεπίσκοπο, ἱάπωνες ἱερεῖς, ναούς, σχολεῖα κ.τ.λ. 2) Στήν Κορέα, τή «χώρα τῆς πρωῒνης γαλήνης», γίνεται τά τελευταῖα χρόνια μιά ἀξιόλογη ιεραποστολική προσπάθεια ἀπό Ἕλληνες κληρικούς. 3) Σπουδαῖο ιεραποστολικό ἔργο πραγματοποιοῦν οἱ ὀρθόδοξοι τῆς Ἀμερικῆς στήν Ἀλάσκα. Πολλοί Ἑσκιμῶι καί Ἐρυθρόδερμοι ἔχουν προσέλθει στήν Ὀρθοδοξία. Σήμερα στήν Ἀλάσκα ὑπάρχουν 100 ναοί μέ ἱερεῖς ἰθαγενεῖς. 4) Πυρῆνες ὀρθοδόξων δροῦν καί στήν Κίνα, παρά τά ἐμπόδια πού συναντοῦν ἀπό τό καθεστῶς τῆς χώρας αὐτῆς. Ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κίνας εἶναι αὐτόνομη καί διοικεῖται ἀπό Κινέζους ἐπισκόπους. 5) Ἐκεῖ ὅμως πού ἡ Ὀρθοδοξία δίνει μιά ζωντανή ιεραποστολική παρουσία εἶναι ἡ Ἀφρική καί συγκεκριμένα ἡ Οὐγκάντα, τό Ζαῖρ καί ἡ Κένυα. Ὁ Ἕλληνας ιεραπόστολος ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος πού πέθανε πρόσφατα ἐργάστηκε τά τελευταῖα 20 χρόνια τῆς ζωῆς του στίς χώρες αὐτές. Καί σήμερα βρίσκονται ἐκεῖ Ἕλληνες ιεραπόστολοι πού δροῦν μέ μεγάλη ἐπιτυχία. Πολλοί ἀφρικανοί ἰθαγενεῖς πού σπούδασαν Θεολογία στήν Ἑλλάδα ἔγιναν ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς καί ἐργάζονται ιεραποστολικά στή χώρα τους μέ ζῆλο θαυμαστό.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀρχίσει πρίν ἀπό μερικά χρόνια μιά ὀργανωμένη προσπάθεια γιά τήν ἐξωτερική ιεραποστολή. Ἰδρυσε Ἐπιτροπή ἐξωτερικῆς ιεραποστολῆς στήν Ἀποστολική Διακονία. Ἐξάλλου χριστιανικά σωματεῖα καί σύλλογοι ἐνισχύουν τό ἔργο τῶν ιεραποστόλων. Κτίζουν ναούς, στέλνουν ἱερά σκεύη, τυπώνουν στίς ξένες γλῶσσες λειτουργικά βιβλία κ.ἄ. Πρωτοποριακό ἔργο ιεραποστολῆς ἔχει νά παρουσιάσει τό ἱεραποστολικό Κέντρο «Πορευθέντες...» τό ὁποῖο, ἂν καί ἰδιωτική καί νεανική πρωτοβουλία, παρουσίασε θαυμαστή δραστηριότητα καί ἐνέπνευσε πολλούς νέους ἀνθρώπους νά ἀφοσιωθοῦν στήν ιεραποστολή.

Ἑρωτήσεις

1. Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐξάπλωση τοῦ Χριστιανισμοῦ σέ σύντομο χρονικό διάστημα;
2. Σ' ἓνα διάλογο μέ ὁπαδούς ἐξωχριστιανικῶν θρησκευμάτων ποιά πρέπει νά εἶναι ἡ στάση τοῦ χριστιανοῦ;
3. Ποιές δυσκολίες συναντοῦν οἱ ἱεραπόστολοι στό ἔργο τους;
4. Πῶς μπορούμε καί μεῖς νά βοηθήσουμε τήν ἐξωτερική ἱεραποστολή τῆς Ἐκκλησίας; Ποιούς Ἑλλήνες ἱεραποστόλους γνωρίζεις;

